

úředníků v železničních budovách (§ 3 pravidel o dávce z nájemného, vl. nař. č. 143/1922).

(Nález ze dne 18. listopadu 1924 č. 19.866/23).

V ě c: Čsl. železniční erár, zastoupený ředitelstvem státních drah v Hradci Králové proti okresní správní komisi v Č. Kamenici o obecní dávku z nájemného.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byla pořadem instancí zamítnuta stížnost ředitelství státních drah v Hradci Králové proti usnesení měst. zastupitelstva v K. z 2. května 1923, jímž byl potvrzen platební rozkaz měst. úřadu v K. z 27. ledna 1920 o obecní dávce z nájemného z bytů železničních zřízenců v nádražní budově v K. a ze skladiště.

V důvodech tohoto rozhodnutí se praví:

Jak z odvolání jest patrné, mají vrchní oficiál Jindřich Z. a skladník František P. v uvedeném domě byty na místě místního přídatku. Nevyplácením místního přídatku v obnosu odpovídajícím činžovní hodnotě těchto bytů jest dán základ pro vyměření dávky z nájemného a není také ve smyslu dávk. řádu schváleného zsv-em žádného důvodu pro osvobození.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto: — — —

Podle § 3 pravidel o vybírání dávky z nájemného v K., schválených výnosem zsv-u z 24. září 1922, neplatí se dávka z činžovní hodnoty místností, které jsou vzhledem k svému věnování trvale osvobozeny od daně domovní. Podle výn. ředitelství katastru pozemkové daně z 26. září 1854 č. 3144, platného pro Čechy, jsou budovy c. k. státní dráhy sice zásadně zdaněny podrobeny, avšak kromě provozovacích budov, bytů úředníků a strážních domků. Podle výn. býv. c. k. min. obch. ze 6. srpna 1881 č. 1753 má býti s budovami patřícími k státním drahám nakládáno podle direktiv daných o zdanění státních budov vůbec, proč jsou od daně osvobozeny, leč by zcela nebo z části byly pronajaty.

Z těchto předpisů plyne, že propůjčení naturálních bytů úředníkům není totožné s jejich pronajmutím, že tudíž budovy státních drah i když jsou v nich naturální byty úředníků, od daní jsou osvobozeny.

Patří tudíž také staniční budova v K. mezi budovy, které jsou od daně domovní vzhledem ke svému věnování trvale osvobozeny; pak jsou ale budovy ty také dle § 3 pravidel osvobozeny od obecní dávky z nájemného a to i ohledně bytů naturálních, jak svrchu bylo dovozeno.

Opačný náhled žal. úřadu jest právně mylný, a bylo proto rozhodnutí na tomto mylném názoru spočívající zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 4124.

Státní zaměstnanci. — Administrativní řízení (Slovensko): * Ve věcech pensí a odbytného bývalých uherských úředníků je generální finanční ředitelství poslední instancí.

(Nález ze dne 18. listopadu 1924 č. 20.070).

Prejudikatura: Boh. 1694, 1766 a 3715 adm.

Věc: Anděla F., dříve vdova po Aladaru M. v S. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministerstvu financí stran odbytného.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Podáním ze 14. května 1921 žádala st-lka, aby jí po jejím manželé Aladaru M., který jako poštovní a telegrafní inspektor byl v S. a v r. 1918 zemřel, přiznáno bylo místo vdovské pense, jež jí výměrem ředitelství pošt a telegrafů v Bratislavě z 12. listopadu 1919 podle zák. čl. LXV : 1912 od 1. ledna 1919 byla poukázána, odbytné jednou pro vždy, ježto se hodlá znovu provdati.

Dne 3. října 1921 oznámila účtárna gřř, že dle sdělení poštovního úřadu šekového v Praze st-lka odcestovala do Maďarska, načež gřř poukazem ze 6. října 1921 zastavilo její zaopatřovací požitky.

Dne 6. května 1922 sdělil pak policejní kapitanát ve S., že st-lka, provdaná za Otto F., byla dne 4. srpna 1921 na vlastní žádost do Maďarska vykázána a má stálý pobyt v Budapešti. Majíc řádný maďarský cestovní pas, zdržovala se v S. od 29. března do 3. května 1924, kdy do Budapešti zpět odcestovala.

Rozhodnutím gřř v Bratislavě z 11. července 1922 bylo st-lce sděleno, že na odbytné po Aladaru M. nároku nemá, poněvadž bez povolení odcestovala do Maďarska. Rekursu min. fin. nevyhovělo z důvodů meritorních.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss následující:

Žal. úřad rozhodoval v daném případě o opravném prostředku proti rozhodnutí gřř. Rozhodoval tedy žal. úřad jako instance gen. fin. ředitelství v Bratislavě nadřízená. Nss však již opětovně (srv. n. př. nál. Boh. 1694, 1766 a 3715 adm.) vyslovil právní nároz, že gřř jest ve věcech finanční správy na Slovensku instancí konečnou, zastávajíc funkce min. fin., pokud ovšem min. fin. si rozhodování o určitých záležitostech výslovně nevyhradilo.

Na názoru tomuto trvá nss i v tomto případě; ježto ani ze žádné všeobecně platné a řádné vyhlášené normy není zřejmo, že si min. fin. rozhodování o poskytnutí odbytného resp. o ztrátě odpočivných a zaopatřovacích požitků osob pozůstalých po státních zaměstnancích na Slovensku vyhradilo, ani ze spisů není zřejmo, že výhrada taková pro tento konkrétní případ byla učiněna, sluší gřř pro řešení daného sporu považovati za instanci konečnou. Pak ale nebyl další opravný prostředek přípustným a rozhodoval-li žal. úřad o takovém přece, porušil zákon.

Č. 4125.

O b e c n í z m ě s t n a n c i: Kterak jsou upraveny služební poměry úředníků obecních podniků v Brně?

(Nález ze dne 18. listopadu 1924 č. 20.211).

Věc: Helena E. a spol. v Brně (adv. Dr. Mautner z Prahy) proti zastupitelstvu zemského hlavního města Brna (řed. měst. úřadů Frt. Janík) stran vydání dekretů o ustanovení definitivními úředníky.